DE LA FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL

În urma omologării tuturor rezultatelor din turul campionatelor diviziei naționale A, tineret-rezerve și diviziei B, ediția 1968—1969, au fost stabilite următoarele clasamente:

DIVIZIA NAȚIONALĂ A

1. U.T.A.	15	10	2	3	25-13	22
2. Univ. Craiova	15	8	3	4	30-25	19
3. Polit. Iași	15	8	1	6	17-18	17
4. Din. Buc.	15	7	2	6	28-18	16
5. Jiul	15	6	4	5	17-15	16
6. Farul	15	7	2	6	22-21	16
7. Din. Bacău	15	7	2	6	19-19	16
8. A.S.A. Tg. M.	15	7	1	7	22-21	15
9. Petrolul	15	7	1	7	16-18	15
10. Progresul	15	5	4	6	14-17	14
11. Steaua	15	6	1	8	26-22	13
12. Univ. Cluj	15	6	1	8	24-26	13
13. F.C. Argeș	15	6	1	8	19-25	13
14. Rapid	15	5	3	7	16-22	13
15. Crișul	15	4	4	7	14-16	12
16. Vagonul	15	4	2	9	25-38	10

CAMPIONATUL ECHIPELOR DE TINERET-REZERVE

1. Univ. Craiova	15	11	2	2	31-10	24
2. F.C. Argeș	15	9	3	3	18-12	21
3. Crișul	15	9	2	4	23-14	20
4. A.S.A. Tg. M.	15	9	2	4	22-17	20
5. Steaua	15	8	1	6	50-25	17
6. Din. Bacău	15	7	3	5	32-22	17
7. Farul	15	8	1	6	21-13	17
8. Din. Buc.	15	8	1	6	25-19	17
9. Petrolul	15	7	3	5	21-16	17
10. Rapid	15	7	2	6	23-23	16
11. Univ. Cluj	15	4	4	7	16-26	12
12. U.T.A.	15	4	3	8	18-21	11
13. Polit. Iași	15	5	1	9	16-33	11
14. Vagonul	15	3	3	9	18-30	9
15. Progresul	15	3	2	10	13-29	8
16. Jiul	15	1	1	13	6-43	3

DIVIZIA B

Seria I

1. Polit. Galați	15	9	2	4	23-15	20
2. St. r. Brașov	15	8	4	3	18-12	20
3. Met. Buc.	15	8	3	4	33-15	19
4. Ceahlăul P. N.	15	8	3	4	20-12	19
5. Portul C-ța.	15	7	4	4	30-12	18
6. Chimia Sv.	15	8	2	5	26-16	18
7. Poiana Cîmpina	15	7	2	6	18-23	16
8. Flacăra Moreni	15	5	5	5	16-20	15
9. Prog. Brăila	15	4	7	4	16-20	15
10. Oțelul Gl.	15	5	4	6	16-19	14
11. Polit. Buc.	15	4	5	6	16-21	13
12. Metrom Bv.	15	4	4	7	18-24	12
13. C.F.R. Pașcani	15	5	1	9	17-26	11
14. Gloria Bîrlad	15	4	2	9	20-30	10
15. Electronica Obor	15	5	0	10	20-31	10
16. Dun. Giurgiu	15	4	2	9	9-20	10

Seria a II-a

1. C.F.R. Cluj	15	9	5	1	29-14	23
2. C.F.R. Arad	15	8	3	4	28-19	19
3. Olimpia Oradea	15	8	3	4	26-21	19
4. Met. Tr. Sv.	15	8	1	6	22-22	17
5. C.S.M. Sibiu	15	8	0	7	27-23	16
6. Metalul Hunedoara	15	7	1	7	20-13	15
7. C.F.R. Tim.	15	5	5	5	19-15	15
8. Polit. Tim.	15	5	5	5	19-16	15
9. A. S. Cugir	15	5	5	5	16-17	15
10. C.S.M. Reșița	15	6	2	7	18-17	14
11. Gaz metan Mediaș	15	5	4	6	18-19	14
12. Electroputere Craiova	15	6	2	7	15-25	14
13. Ind. sîrmei	15	4	4	7	16-25	12
14. Minerul Baia Mare	15	4	3	8	10-16	11
15. Medicina Cluj	15	3	5	7	20-26	11
16. Chimia Rm. Vîlcea	15	2	6	7	11-26	10

VA AVEA CONSTANȚA DOUĂ ECHIPE ÎN DIVIZIA A?

...răspunsul urmează să-l dea „Portul"

De mulți ani, în prima serie a diviziei B, nu s-a înregistrat, la jumătatea competiției, o asemenea situație: primele șase echipe sînt departajate de unul și două puncte. Așadar, aceste formații vor începe returul cu șanse aproximativ egale de a termina campionatul pe locul I.

Printre aspirantele la promovarea în „A", se află și *Portul Constanța*. Febra promovării l-a cuprins pe suporterii și susținătorii echipei. Ei analizează toate șansele favoriților, cu speranța că în toamna viitoare vor asista, pe stadionul 1 Mai, în fiecare duminică la cîte un meci de „A".

Firesc, febra l-a cuprins și pe activiștii asociației. Consiliul asociației, biroul secției de fotbal, împreună cu antrenorul E. HAȘOTI, au analizat comportarea formației în turul campionatului și au stabilit planul de pregătire pentru bătălia din primăvară. Obiectivele propuse? Răspunsul la această întrebare îl vom găsi în rîndurile ce urmează.

G. COJOCARU, secretarul asociației sportive Portul: *„De sigur că situația ne e favorabilă. Vrem ca o dată cu bătălia ce o dăm pentru promovarea în „A" să reînviem o tradiție care în ultimii ani a fost abandonată: aceea de a avea echipa formată numai din constănțeni. Consiliul asociației, biroul secției și antrenorul E. Hașoți sînt hotărîți să facă totul pentru împlinirea acestei doleanțe a spectatorilor. Mergînd pe această cale, vom alcătui o formație omogenă, strîns legată de întreprindere și oraș. În prezent, preocupările noastre sînt îndreptate spre mărirea numărului de membri susținători. De asemenea, depunem eforturi pentru terminarea construcției stadionului propriu, ceea ce va rezolva definitiv problema condițiilor necesare pregătirii echipei, precum și creșterii schimbului de mîine".*

V. CĂTUNEANU, președintele biroului secției de fotbal: *„Fiecare dorește să fie în frunte. Dorim aceasta și noi după cum doresc și Steagul roșu și Politehnica Galați, echipe cu o mai mare experiență. Intenția mea nu este de a cîntări șansele celorlalte echipe în lupta pentru promovare. Deci, să revin la formația noastră. La începutul campionatului, dorința secției a fost de a avea o echipă bună, din rîndul căreia să eliminăm starea de spirit nesănătoasă ce s-a manifestat în ediția trecută o competiției. Pînă acum, ne-am realizat în bună măsură cele propuse. Sîntem mulțumiți de activitatea tînărului antrenor Hașoți. El a acționat pentru împlinirea principalului deziderat al suporterilor: buna pregătire a echipei, astfel încît elevii săi să evolueze la un nivel tehnic mulțumitor. Ce ne-am mai propus? În primul rînd, crearea unei baze materiale corespunzătoare cerințelor diviziei în care activăm și, poate, ale celei imediat superioare".*

E. HAȘOTI, antrenorul echipei: *„Cînd am preluat conducerea echipei, ne-am propus să ne clasăm pe unul din locurile 4—8. Pe parcurs, însă, datorită situației create, ne-am văzut intrați în luptă. Țelul nostru este să facem jocuri frumoase. Dacă vom reuși ca în perioada de pregătire să acumulăm mai mult, cu siguranță că în retur jocul echipei va crește valoric și atunci vom promova. Toți jucătorii visează locul I. Pentru ca visul să devină realitate, ei au lucrat cu sîrguință în ultimul timp și de-abia așteaptă reluarea pregătirilor".*

Deci, optimism general. Pînă la reluarea întrecerii este destul timp pentru ca jucătorii să acumuleze forțele necesare luptei dîrze ce se va da în returul campionatului. Dacă acumulările vor fi de calitate, atunci Constanța are toate șansele să fie reprezentată de două echipe în divizia A...

P. VINTILA

PETROLUL A PLECAT, IERI, ÎN ALGERIA

Ieri, au părăsit țara, cu destinația Alger, fotbaliștii de la Petrolul Ploiești, care vor întreprinde un turneu de trei jocuri în Algeria. Din lotul deplasat nu lipsesc M. Ionescu, Pahonțu, Dincuță, Dridea I, Moldoveanu. Primul joc al turneului este prevăzut joi, 26 decembrie.

Fostul secretar al Ripensiei își spune părerea

CÎND A ÎNCEPUT ȘI CUM S-AR PUTEA ÎNCHEIA „PASA NEAGRĂ" A FOTBALULUI TIMIȘOREAN?

Fotbalul timișorean nu mai reprezintă prea mult pe plan național. Pornind de la această constatare, poate crudă în felul ei, dar perfect reală, acceptăm — cu toată furtuna pe care ea o va dezlănțui în miezul nesfîrșitelor șuete din Elizabetin, Piața Traian sau de pe lîngă Operă — ideea că adevărul trebuie spus și privit cu curaj. Fără ocolișuri, fără subtilități sau scuze onorabile. Deoarece realitatea arată în mod îndubitabil că orașul unor echipe cum au fost CHINEZU sau RIPENSIA, al unor jucători ca **Vogl, Zombori, Dobai, Schwartz, Deheleanu** ș.a. este azi orașul a două formații de divizia B și al unor fotbaliști ca Regep, Răcelescu, Panici sau Fodor.

Cum s-a ajuns aci? Și, mai ales, prin ce mijloace se poate vindeca soccerul bănățean de mediocritatea acută de care suferă? Întrebările acestea frămîntă nu numai pe puținii — ultimii „mohicani", poate — dar adevărații iubitori ai fotbalului, ci și opinia publică din acest oraș, evident afectată de insatisfacțiile repetate ce i le oferă reprezentanții săi pe gazon.

Am căutat și noi răspunsuri. Pentru a le afla cît mai sincere, mai aproape de realitate, am ocolit specialiștii salariați, am fugit de responsabilii cu geanta plină de argumente, am evitat discursurile docte ale unor membri de birouri, secții sau comisii. Ne-am adresat unui septuagenar, iremediabil îndrăgostit de fotbal, care trăiește fericit cu amintirile sale, privind realitatea cu ochiul omului neutru și dornic de progres în acest sport, căruia i-a închinat întreaga viață. Am vorbit cu ing. DIONISIE BALAZS, care a condus 7 ani echipa Chinezul și care a fost 11 ani secretarul general al clubului Ripensia. Și nu ne-a părut rău! Experiența acumulată, corectitudinea acestui pasionat al fotbalului, dragostea lui pentru orașul în care a trăit și a muncit s-au dovedit generatoare de mari adevăruri.

— Spuneți-ne cînd a început regresul fotbalului timișorean?

— Cînd? Este greu de spus cu exactitate. Dar el a început să se contureze o dată cu lipsa noastră, a timișorenilor, de unitate. Forțele morale și materiale de care am dispus s-au fărîmițat la început în două fracțiuni, Politehnica și C.F.R., apoi în mai multe grupuri și grupulețe gravitînd în jurul unor formații de categoria C și din alte competiții periferice. S-au născut pasiuni mărunte, rău înțelese, interesele fiecărei echipe, mare sau mică, primînd în fața interesului major al reprezentării demne a orașului nostru pe plan național. Aceasta-i realitatea. Am uitat cuvîntul colaborare și am transformat rivalitatea sportivă locală în principiu. Rezultatul? Divizîndu-se forțele, s-a divizat și bruma de valoare ce o mai avea fotbalul timișorean. În goana după rezultate rapide, spectaculoase dar efemere, ne-am uitat tot mai mult în grădinile altora, neglijînd propriile noastre răsaduri. Sînt convins, ferm convins, că avem material uman și încă suficient. Dar, fiecare dorea să se evidențieze rapid. Și realiza acest lucru cu beneficiul muncii altora...

— Deci, o primă cauză ar fi lipsa de unitate, de colaborare pe plan local.

— Da. Mai sînt însă și alte lucruri de spus. De pildă, fotbalul și nu numai cel timișorean a ajuns să se „bucure" de ajutorul prea multor „specialiști". Oricine a jucat cîndva fotbal — și cine n-a jucat? — se crede îndreptățit să dea soluții. În fond, o părere, exprimată sincer, poate ajuta. Discuțiile sînt întotdeauna utile. Dar nu vi se pare că discutăm prea mult și facem practic prea puțin? Nu știu cum se petrec lucrurile prin alte orașe, dar la noi în Timișoara dacă s-ar consuma numai 10 la sută din timpul pierdut în discuții cu o muncă practică, eficientă, de sprijinire a fotbalului, am fi campioni ai țării. Și mai este ceva. Lipsesc în cluburi sau asociații conducători de secții pricepuți. Vedeți, vă mărturisesc sincer din propria mea experiență, că a fi conducătorul unei echipe de fotbal nu-i deloc ușor. Trebuie mult tact, multă înțelegere față de infinitatea de situații ce se pot ivi în relațiile jucător-antrenor, jucător-public, jucător-societate, antrenor-rezultat, antrenor-club și așa mai departe. Aș avea chiar curajul să spun că este o artă. Părerea mea, și o declar cu toată răspunderea, este că fotbalul timișorean duce lipsă, înaintea jucătorilor talentați sau a unor antrenori excelenți, de astfel de oameni.

— Dacă presupunînd că din acest moment ați fi însărcinat să răspundeți de destinele fotbalului timișorean, cum ați proceda?

— Aș porni la drum cu gîndul că față de ceea ce am pierdut nu mai contează un pas sau doi înapoi. Aceasta înseamnă a te înarma cu răbdare. Apoi aș obliga pe antrenorii echipelor de categorie B sau C să-și petrecă două sau trei după amieze în mijlocul copiilor, prin curți și pe terenurile virane unde ei bat mingea, cu poftă, cu personalitatea de fotbalist ce începe să se cristalizeze la o vîrstă nebănuit de fragedă, eliberați de încorsetarea unor programe poate prea rigide pentru temperamentul lor. Preluarea talentelor se va face, deci, direct. Marele antrenor vede cu ochii lui pe viitorul mare jucător și nu prin informările sau caracterizările antrenorilor de la echipele de pitici sau juniori. Pentru a încheia cu capitolul „început", aș alcătui o echipă reprezentativă a orașului, un club care să însumeze, dar nu numai pe hîrtie, forțele organizatorice, materiale și morale de care Timișoara vă asigur că nu duce lipsă.

— Și l-ați denumi, poate, Ripensia?

— Poate. Dar nu-i sigur. Eu, spre exemplu, pot fi botezat din această clipă David Oistrah sau Pablo Picasso. Fără talentul lor rămîn, însă, tot un modest pensionar timișorean. Esențial este ceea ce reprezintă numele. Fotbalul timișorean își poate recuceri locul fruntaș pe care l-a avut altă dată, indiferent de numele echipei. Important este să vrem din inimă acest lucru, să ne unim forțele, să discutăm mai puțin și să lăsăm pe fiecare să muncească în limita atribuțiilor lui — iată ce ne trebuie. Și atunci vor veni și rezultatele Chinezului sau ale Ripensiei...

Călin ANTONESCU

DIALOG CU CITITORII

● **Tov. MIRCEA STAN, comuna Teremia, județul Timiș:** „Cu stimă și respect, vă rog să transmiteți prin intermediul ziarului felicitările mele echipelor de fotbal Metalul Tîrgoviște, Foresta Fălticeni, Unirea Focșani, I.M.U. Medgidia, Minerul Lupeni, Olimpia Satu Mare, Chimia Făgăraș".

Tovarășe Stan, să știți că — spre norocul nostru — sînteți singurul care ați avut ideea să felicitați aceste... mari teamuri prin intermediul ziarului. Nu știm ce ne-am fi făcut dacă fiecare dintre cele 128 echipe din divizia C ar fi avut un simpatizant care să le felicite în acest fel? Trecea anul nou și nu puteam să îndeplinim aceste dorințe. Fără intenția de a vă face un repros, credem că era mai bine să le felicitați direct, ocazie cu care le-ați fi putut spune și de ce faceți acest lucru. Nu e tîrziu. Poșta vă stă la dispoziție, iar șapte plicuri nu e mare lucru. Bine că nu simpatizați și alte echipe. Ar fi fost mai costisitor.

● **Tov. TOMA BÎZGAN, comuna Mahmudia, jud. Tulcea:** „Am 19 ani și iubesc foarte mult sportul. Rog redacția ziarului să-mi recomande un club din țară unde se recrutează sportivi de profesie „voleibaliști".

Dragă Toma, să știi că în țara noastră o asemenea meserie nu există. Marii sportivi — voleibaliștii, pe care se vede că-i iubești — în viața de toate zilele sînt muncitori, tehnicieni, profesori, medici sau ingineri. Voleiul l-au practicat pe cînd erau elevi sau studenți, în orele libere. Prin talent, muncă și perseverență au urcat treptele măiestriei sportive, ajungînd să reprezinte țara cu succes în marile competiții internaționale. Așa s-a întîmplat cu medicii Dumitru Medianu, Jan Ponova și Gabriel Cherebețiu, cu inginerii Caius Miculescu și Constantin Ganciu, cu profesorii de educație fizică Aurel Drăgan și Horațiu Nicolau. Dacă ai înclinații spre acest sport, adresează-te antrenorului echipei de volei Farul Constanța. La un antrenament se poate verifica concret dacă ai... viitor, posibilități de afirmare. Numeroasele elemente care s-au ridicat din Delta Dunării, la caiac-canoe, de pildă, și-au început drumul lung și greu spre marile performanțe (și ce performanțe!) cu concursuri de verificare.

● **Tov. TOADER HAȘ, Bacău, str. Intrării, nr. 14:** „Gornea (Ghiță) — Sătmăreanu, Nunweiller IV, Pojoni (Solomon), Mocanu — Ghergheli (Petescu), Dinu — Domide, Dembrovschi, Dumitrache, Nunweiller VI. Așa văd eu echipa națională, în alcătuirea ei am ținut seamă de evoluția jucătorilor în actualul sezon și de notările ziariștilor prezenți la meciurile oficiale".

E bună și selecționata dv. Nu putem să spunem altfel fiindcă pînă acum (în această alcătuire) ea n-a pierdut nici un joc. Am observat că ați fost foarte obiectiv și n-ați „chemat" la lot decît ...trei băcăuani.

Dar ce ne facem însă că **tov. IOAN BOHOCEANU din București, calea Griviței, nr. 232, scara A, apartament 14, tel. 17.80.98** (căruia îi mulțumim pentru aprecierile făcute la adresa rubricii de față) ne trimite o altă echipă: „Propunerile hilare făcute de diverși cititori „specialiști" în fotbal, privind echipa națională — spune dînsul — m-au făcut să cred că și eu aș putea face parte dintre ei, dar nu cu rezultatele lor, ci cu succes. Eu m-am gîndit la următoarea formulă: Datcu — Dumitru Nicolae, Dinu (Dinamo), Dan Coe, Deleanu — Dinu (Rapid), Dumitru — Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Dridea I. Rezerve: Dumitriu II (se face bine în curînd), Dumitriu III, Dobrin (poate fi dat pe brazdă), Deselnicu, Daniel Ene, Dincuță, Dvorjac, Dembrovschi (Vagonul). Cu această echipă propusă, poate ieșim din impas. Am alcătuit un lot puternic, axat (aici e aici!) pe o fantezie, și anume pe nume ce încep cu litera D. Cu D-urile mele cred că am face față în Europa. Și acum, la treabă!... Ați avea curaj să sugerați selecționerilor propunerea mea?"

De ce nu, tovarășe Bohoceanu? Dacă e o fantezie, o apreciem ca atare. Numai că în timpul selecției, frămîntat de atîtea probleme, ați uitat că Dan Coe a fost mult timp suspendat, că Dumitriu II are nevoie de o perioadă de convalescență, că Daniel ENE nu face parte din categoria jucătorilor cu D. Îl cheamă ENE. E vorba tot de fantezie?

Dacă e așa, să încercăm să ne spunem și noi părerea asupra rezultatelor pe care echipa dv. le-ar obține în Europa: să nu ne facă DE rîs, iar selecția să fie făcută... DE pomană. Ar fi păcat de timpul dv. și de spațiul ziarului.

Constantin ALEXE

LOTO — PRONOSPORT

LA 1 IANUARIE 1969 CONCURS SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI

La 1 ianuarie 1969 se va desfășura și primul concurs special organizat de Administrația de Stat Loto-Pronosport, concursul special Pronoexpres al Revelionului, tot după noua formulă „5 din 45".

„Capul de afiș" îl constituie acordarea autoturismelor. Vor fi atribuite autoturisme „Fiat 1 800", „Dacia 1 100" și „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio în număr nelimitat, precum și alte 20 prin tragere la sorți (1 „Renault 16", 1 „Warszawa", 7 „Dacia 1 100", 6 „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio și 5 „Skoda 1 000 M.B.").

Tot prin tragere la sorți se mai atribuie și 40 excursii în Bulgaria pe litoral — Nisipurile de aur (cca. 17 zile), precum și premii în bani 10 000 lei, 5 000 lei, 1 000 lei etc.

Pentru atribuirea acestor premii se vor efectua următoarele extrageri:

— 2 extrageri (una de 6 numere din 45 și alta de 7 numere din 45), pentru premiile obișnuite în bani;

— 6 extrageri pentru premiile suplimentare gratuite, fiecare de cîte 5 numere din 45;

— 1 extragere de 7 numere din 45, pentru premiile suplimentare.

În total 9 extrageri, însumînd 50 numere.

★

Tragerea Pronoexpres de azi are loc la ora 18,30 în sala din str. Doamnei nr. 2 din Capitală.

Azi și mîine sînt ultimele zile cînd mai puteți să vă procurați bilete pentru tragerea Loto de vineri.

PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI NR. 51 DIN 22 DECEMBRIE 1968

Categoria I (13 rezultate): 1,5 variante a 57 534 lei.

Categoria a II-a (12 rezultate): 99 variante a 1 046 lei.

Categoria a III-a (11 rezultate): 1 185 variante a 131 lei

DUPĂ J.O. — REZULTATE SAU MUNCĂ DE PERSPECTIVĂ?

(Urmare din pag. 1)

precompetiționale iar în ultimul, pe cel de dobîndire a „formei sportive olimpice".

Acest lucru nu însemnează cîtuși de puțin neglijarea pregătirii în prima parte a ciclului olimpic. El constituie, din contră, o formă nouă, superioară, prin care se asigură celor mai buni sportivi condițiile necesare unei pregătiri în liniște, pentru atingerea obiectivului final — titlul olimpic.

În plus, dîndu-le posibilitatea să se refacă complet fizic și mai ales psihic, ei vor participa cu mai multă dăruire la noua perioadă de pregătire intensă și vor avea create premise pentru prelungirea longevității lor ca mari performeri.

Desigur că în primii ani ai ciclului și mai ales în anul postolimpic nivelul performanțelor acestor sportivi va fi mai coborît decît în anul olimpic. Acest fenomen nu trebuie considerat nici ca o surpriză și nici ca un semnal de alarmă, dacă este în limitele prevăzute și în concordanță cu obiectivele concrete ale planului de pregătire.

Eventualitatea obținerii unui număr mai mic de victorii internaționale trebuie avută și ea în vedere și nu este obligatoriu să constituie în toate cazurile prilej de frămîntări urmate sau nu de măsuri organizatorice.

Prestigiul sportiv al țării noastre a atins astăzi un nivel care nu mai depinde de rezultatele din competiții amicale sau din întîlniri oficiale de categoria a doua. Adevărata lui consolidare și creștere o pot aduce numai performanțele din marile competiții internaționale, campionatele mondiale și europene și, mai ales, Jocurile Olimpice.

Am ajuns, credem, la un asemenea stadiu de dezvoltare care să ne permită să privim celelalte competiții ca mijloace de pregătire a elementelor tinere și de verificare a atingerii obiectivelor din planurile olimpice ale sportivilor noștri consacrați.

Este de la sine înțeles că transpunerea în viață a celor afirmate mai înainte, impune studiul atent al fiecărui sportiv în parte și adoptarea unei forme strict determinată de particularitățile sportului și ale probei pe care acesta o practică.

S-ar greși însă grav dacă s-ar porni din nou pe drumul urmat de acele federații, care sperînd să-și consolideze prestigiul pe plan internațional, au folosit mereu, ani la rînd, același număr restrîns de sportivi în toate competițiile internaționale, indiferent de caracterul acestora.

Procedeul a dus întotdeauna la aceleași două rezultate negative — pierderea poziției fruntașe pe plan mondial și uzarea prematură a multor sportivi de mare valoare.

Avem însă și un exemplu fericit și cu atît mai merituos cu cît realizarea lui se datorește sportului însuși. Este acela al Liei Manoliu, care a avut tăria să înfrunte toate criticile și riscurile și să alterneze în ultimele cicluri olimpice anii de solicitare intensă cu cei de refacere obținînd rezultate admirate după aceea de toată lumea. În sportul mondial există multe alte asemenea exemple, între care Al. Oerter, Viaceslav Ivanov, Harold Connoly etc.

Studiindu-le, confruntîndu-le între ele, trecîndu-le prin filtrul datelor științifice și ale condițiilor noastre putem ajunge la concluzii cu care, întorcîndu-ne la practică, să evităm greșelile trecutului și să punem temeliile succeselor viitoare.

SPORT ȘI MAFIA

OTRAVĂ ÎN COȘ (I)

de LAMBERTO ARTIOLI

În dimineața zilei de 8 decembrie 1950, ziarul „PEORIA STAR" din orașul Peoria (Illinois) deschidea pagina sportivă cu acest titlu: „ECHIPA BRADLEY UNIVERSITY ÎNFRÎNGE REZISTENȚA LUI OREGON, ÎNVINGÎND cu 77 la 74". În subtitlu se citea: *Squeak și Fred au înscris cîte 21 de coșuri*". Squeak era diminutivul lui Gene Melchiorre, iar Fred era Fred Schlictham. În încheierea cronicii meciului, ziarul reproducea și părerile celor doi antrenori. Forddy Anderson, antrenorul lui Bradley University: *„Jucătorii mei nu au ratat nici o aruncare la coș, au făcut un meci excepțional"*. Slats Gill, antrenorul lui Oregon: *„A fost o partidă minunată. Băieții au jucat bine cu adevărat, deși au pierdut"*.

Și, totuși, întîlnirea a fost aranjată așa cum au vrut bookmakerii. Meciul s-a disputat în ziua de 7 decembrie; două zile mai tîrziu, Gene Melchiorre s-a întîlnit în holul unui faimos hotel din Chicago cu un om de încredere al corupătorului Salvatore Gallazzo, primind, într-un plic de culoare galbenă, patru mii de dolari, prețul convenit pentru a influența scorul final al meciului. În ajun, pronosticurile indicau echipa Bradley University ca mare favorită în fața lui Oregon, la o diferență de scor mai mare decît cele zece puncte prevăzute de sute de bookmakeri în pariurile propuse „din coastă în coastă" (așa se spune, în Statele Unite, cînd se indică întregul teritoriu, delimitat de cele două oceane: Atlantic și Pacific).

Atît timp cît au reușit să scape nepedepsiți, acești bookmakeri clandestini rulau, cînd sezonul de baschet universitar era în toi, în medie, peste 15 milioane de dolari pe zi, în întreaga țară. În pariuri ilegale, se-nțelege! În ziua aceea — 7 decembrie 1950 — bookmakerii au mizat sume mari pe Oregon, nu ca învingătoare ci ca învinsă la o diferență mai mică decît cele 10 puncte pronosticate în ajun. Ei au acceptat, la rîndul lor, pariuri de circa 150 de mii de dolari. La toți dolarii pe care i-au cîștigat atunci, a da numai patru mii lui Gene Melchiorre, însemna a-i oferi o picătură de apă dintr-un hîrdău plin. Dar Gene s-a învoit și cu această sumă; ba, chiar a fost încîntat.

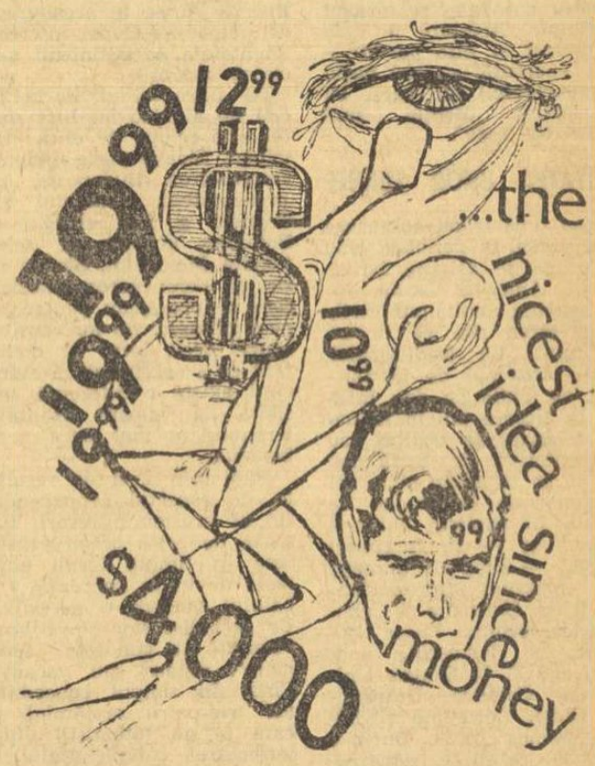

Desen de N. CLAUDIU

Melchiorre și-a oprit două mii de dolari; restul i-a împărțit lui Fred Schlicthman (500 dolari), Asron Pereece (1 000 dolari) și Jim Kelly (500) care făceau cu toții parte din echipa sa — Bradley University.

Scandalul „scorului aranjat" n-a întîrziat să izbucnească implicînd, o serie de alți jucători care se lăsaseră corupți și mai înainte (de exemplu cei de la *Kentucky* care, în 1949, pierduseră în fața lui *Loyola* din Chicago) și după acea dată. Presa a intrat imediat în subiect. „NEW YORK TIMES" din acele zile scria: *„Baschetul amator american — bîntuit de un ciclon". Irvin Marah* de la „NEW YORK HERALD TRIBUNE", el care credea mai mult ca oricare alt american în puritatea acestui sport, s-a văzut obligat să scrie: *„S-a terminat cu baschetul!"*

Trei luni după acel 7 decembrie, un grup de funcționari de poliție depinzînd direct de procurorul districtual din New York, *Frank S. Hogan*, dezvăluia în mod clar — prin mărturii de necontestat — colosalul lanț de escrocherii din care se întreținea, în acea vreme, o parte din pariurile din baschetul american. Hogan a izbutit să adune dovezi din care reieșea că 32 de jucători din șapte colegii aveau legături cu bookmakeri vestiți și influențaseră scorul final în multe partide. Era foarte adevărat însă că, în ultimii cinci ani, se disputaseră mai mult de cinci mii de meciuri de baschet în Statele Unite și că numai cincizeci dintre ele fuseseră aranjate. Scandalul a produs, totuși, senzație atît în lumea sportului cît și în afara ei.

Însuși Hogan a făcut cunoscute numele jucătorilor implicați în murdara afacere. Era vorba, printre alții, de trei „stele" ale echipei *Kentucky* care cîștigase de două ori consecutiv titlul de campioană (doi dintre cei trei jucători incriminați, foști titulari ai reprezentativei *All American*, Ralph Beard și Alex Groze, au fost protagoniștii echipei olimpice a Statelor Unite la J.O. din 1948 la Londra, iar cel de-al treilea, Dale Bernstable, fusese în 1949—1950 căpitanul reprezentativei americane); șapte jucători aparținеau echipei *City College of New York* (care obținuse rezultate uimitoare și fără precedent, în 1950 cînd a dobîndit pe lîngă titlul de campioană și trofeul „National Invitation Tournaments"); vreo opt jucători de la *Long Island University*, dintre care trei au recunoscut, chiar, că au încasat 18 500 dolari pentru șapte rezultate aranjate în decursul a două campionate.

Cînd *Clair Bee*, antrenorul echipei *Long Island* — pînă în ziua scandalului, cea mai bună formație de baschet din ultimii patru ani — a aflat că cinci dintre băieții săi s-au lăsat cumpărați, a izbucnit în plîns. A mai avut, doar, puterea să spună cu un fir de voce: *„Mi-e rușine de ei"*.

Echipele compromise în acest scandal erau *City College of New York, Manhattan College, Toledo University, Long Island University, New York University, Kentucky University* și *Bradley University*.

A fost interogat de Hogan pînă și cunoscutul cronicar de radio, *Hank Fisher*, care transmisese din 1945 și pînă atunci, toate meciurile lui Bradley University, la postul de radio *„Peoria WIRL"*. *„O bună bucată de vreme din acest an, în care s-au disputat mai mult de o sută de partide* — declară Fisher — *rareori mi-am luat ochii de la minge și în tot acest timp nu am observat nici măcar un gest al vreunui jucător de la Bradley — nici în meciul cu Oregon și nici cu alte echipe — care să-mi pară suspect". „Și totuși, o parte din jucători erau mituiți"*, a replicat Hogan. *„Da, așa este, chiar dacă nu pot să cred"*, a trebuit să consimtă Fisher, mai mult amărît decît surprins.

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani & C.-Milano)